

Gepubliceerd in:

"AMSTELLAND"

Periodiek van de afdeling Amsterdam en omstreken
van de Nederlandse Genealogische Vereniging

Nr. 42 - mei 2001

ISSN 1380-3115

Rudy I en Rudy II

R. van der Roest

Aan mijn grootmoeder, Margaretha Rebekka van der Roest - van Zweden (geb. 10-04-1878 te Den Helder en ovl. 28-01-1951 te Amsterdam) bewaar ik nog altijd goede herinneringen. Haar gezellige woning aan de Egelantiersgracht 78 huis in de Amsterdamse Jordaan was voor veel familieleden, zelfs ook verre familieleden, een trefpunt en het was er dan ook een komen en gaan.

Omdat ze altijd voor iedereen klaar stond, was het niet zo verwonderlijk, dat er in de oorlogsjaren zo nu en dan een onderduiker, voor korte of langere tijd, bij haar werd ondergebracht. Karel Brouwer, een achterneef van haar uit Hamersveld, die daar eerste ambtenaar bij de Gemeente was, kwam die dan weer ophalen. Voor het onderhoud van de onderduikers was natuurlijk geld nodig en via Karel Brouwer kwam mijn grootmoeder in het bezit van bonkaarten waarop tijdens de oorlogsjaren

allerlei levensmiddelen verkrijgbaar waren. Het geld dat zij daarvoor incasseerde moest weer naar Hamersveld. Soms werd het opgehaald en het zal duidelijk zijn dat ook het transporteren van de bonkaarten en het daarvoor verkregen geld in die dagen niet zonder risico was.

Op zekere dag in het voorjaar van 1942 zou mijn grootmoeder naar Hamersveld gaan. In haar zwarte lange mantel op haar hoofd een nette hoed en bij zich een bruin lederen valies vertrok zij naar het Centraal station in Amsterdam en het lukte haar zonder al te veel problemen, maar wel met het nodige oponthoud, goed en wel in Amersfoort aan te komen.

Vandaar moest zij nog verder naar Hamersveld en omdat er geen bus reed moest ze wel te voet aan de tocht van zo'n zes kilometer beginnen. Ze was op de Heiligenbergerweg al een aardig eind gevorderd toen ze werd ingehaald door een melkboer met paard en wagen, die haar vroeg waar ze heen moest. Ze antwoordde: "naar de Mijlpaal in Hamersveld". "Dan mag U wel zover met mij, meerijden, als U dat wilt" was de vriendelijke reactie.

Mijn grootmoeder werd keurig op de bok van de wagen geholpen en zo werd de rit vervolgd. Op de vraag van de melkboer of zij die mensen van de Mijlpaal kende, vertelde zij, dat haar kleinzoon daar logeerde en dat ze nu op weg was om hem te bezoeken. Wie haar kleinzoon dan wel was, wilde de melkboer weten, waarop mijn grootmoeder zei: Rudy. Oh, die kende hij wel, aardig joch, en toen hij mijn grootmoeder eens wat beter bekeek vond hij de gelijkenis zelfs treffend.

Mijn grootmoeder wist op handige wijze het gesprek een andere wending te geven en zo werd er verder over koetjes en kalfjes gesproken en werd zij veilig en wel afgezet bij De Mijlpaal.

Zij vertelde daar haar ervaring met de melkboer en vooral zijn opmerking dat Rudy op haar leek zorgde voor veel hilariteit. De melkboer kon immers niet weten dat de Rudy die op de Mijlpaal verbleef de joodse onderduiker Louis I. Leviticus, geb. 4 juli 1931 te Aalten, was die daar onder mijn naam was ondergedoken. Mijn grootmoeders echte kleinzoon, Rudolf (Rudy) van der Roest, geb. 27 augustus 1929 te Amsterdam, verbleef op dat moment veilig en wel bij zijn ouders in Amsterdam. Toen Leviticus begin mei van dit jaar samen met zijn vrouw over was uit Amerika en wij elkaar weer in Leusden bij de familie Brouwer troffen kwam deze herinnering aan mijn grootmoeder weer ter sprake en werd er ook toen weer hartelijk om gelachen.

Leviticus wordt bij de familie Brouwer nog altijd Rudy genoemd en mij noemt hij in zijn brieven altijd Rudy I, terwijl hij zich tegenover mij Rudy II noemt.

Zie ook Gens Nostra, jaargang 53 - nr. 10, oktober 1998, blz. 570-571